

ning, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og som synes mig at have en ret betydelig Rækkevidde. Men inden jeg beskæftiger mig med denne, vil jeg først gøre et Par Bemærkninger om det Toldspørgsmaal, som atter ved denne Lejlighed har været drøftet saa livligt.

Da jeg i sin Tid læste i Bladene, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde været til et Møde, hvor Hesteavlere og Kvægavlere havde drøftet den tyske Toldlov, sagde jeg til mig selv: Nu siger Hr. Pinstrup naturligvis til disse Folk, som han saa tidt har sagt til Industrien: Bliv konkurrencedygtige, dær er Spørgsmaalets Løsning! Derom er det ærede Medlem Hr. Pinstrup jo aldrig i Tvivl, naar han staar overfor Industrien: Der er een Vej, bliv konkurrencedygtig! Men til min store Forbavselse var det ikke disse Toner, der lød fra det ærede Medlem ved den Lejlighed. Han talte venligt og faderligt til disse Folk og sagde til dem: Nej, det er noget helt andet, der er galt, det er dette, at Regeringen ikke har foretaget tilstrækkelig energiske Skridt overfor den tyske Toldlov. Nu skal jeg villigt erkende, at det vilde have været ganske urimeligt, om det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde sagt til disse Landboere: Bliv konkurrencedygtige! De vilde have følt det som en sviende Haan, hvis han havde sagt det. Jeg har kun nævnt dette, fordi jeg haaber, at der ud af denne lille Forsamling derovre maa komme det samfundsmæssigt gode Resultat, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil lære, at man ikke saadan uden videre kan anvende denne Formel: Bliv konkurrencedygtig! thi et Erhverv kan komme til at staa overfor Vanskeligheder, som ikke lader sig overvinde ved denne Formel.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier. Han talte om Toldens uheldige Egenskaber, og derunder tænkte han naturligvis, som han saa ofte har udviklet det her, paa, at den virker fordyrende. Deroverfor vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle enkelte Ord, som den nuværende Forsvarsminister udtalte, da han som Socialdemokratiets Ordfører talte ved Finanslovens første Behandling den 10. Oktober 1923 (Folketingstidende 1923—24 Sp. 62). Han talte dær om de Vanskeligheder, der var, om den store Arbejdsløshed, der var fremkaldt ved Valutasituationen, om, at det, der manglede, var en Regering, der havde Forstaaelse af dette Spørgsmaal, en Regering, der vilde undersøge det, saaledes som det var gjort i andre Lande, og gribe

ind deri, og han fortsatte: „Derfor er Ministeriet ikke uden Skyld i de vanskelige Aar. . . . Hvorfor bar man sig saaledes ad? Fordi man vilde have billigere Varer fra Udlandet. Er der nogen, der har fundet disse „billigere Varer“? Dette Spørgsmaal besvarede det ærede Medlem den Gang med et ubetinget Nej. Dette vil jeg anbefale det ærede Medlem Hr. Trier at studere til behagelig Efterretning. Jeg kunde ogsaa henvise det ærede Medlem til en Tale, som den højtærede Erhvervsminister for en Tid siden holdt i Hørsholm, og hvor jeg havde den Ære at være til Stede. Dær udviklede den højtærede Erhvervsminister udførligt, at det meget vel kunde betale sig for et Samfund i en vis Periode at give noget højere Priser for en hjemlig Industris Frembringelser, fordi man derved sikrede denne Industris Bestaaen, hvorimod man vilde komme til at betale saa meget mere i Fremtiden, hvis den danske Konkurrent var blevet slaaet ned. Dette udviklede den højtærede Erhvervsminister med overbevisende Kraft; ingen konservativ Taler kunde have talt mere virksomhedsfuldt for det berettigede i i visse Situationer at have en Toldbeskyttelse for hjemlig Industri, end den højtærede Erhvervsminister gjorde det ved denne Lejlighed. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Trier ikke var til Stede og fik denne lille Forelæsning, som sikkert vilde have haft den gunstigste Virkning paa det ærede Medlem. Men i den Tale, som jeg har citeret tidligere af den nuværende højtærede Forsvarsminister, sagde Ministeren ogsaa dette, at det kommende Valg skulde staa imellem, „om fremdeles Kræfterne skal have deres frie Spil, om fremdeles Verden skal føres fra Ulykke til Ulykke, eller om vi skulde prøve paa at indrette os saaledes, at ingen savner og ingen lider Nød, naar der er nok til alle“. Og Ministeren, det daværende ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, sagde, at „det er den store, afgørende Forskel paa Socialdemokratiets Politik og den konservative Politik, som kendetegner Styret i disse 3½ Aar“. Se, det var Ord, der i Virkeligheden indeholdt en Forjættelse om, hvor godt det vilde blive her i Landet, naar Socialdemokratiet kom til; saa skulde det blive saaledes, at ingen savnede og ingen led Nød, naar der var nok til alle. Derfor maa man jo forbavses over, at de Forslag, som kommer fra den højtærede Regering, stadig er saa lidet betydende som de, vi har set, og over, at denne Regering ligesom den tidligere Regering har vist sig ude af Stand til at afhjælpe Arbejdsløsheden. En Erklæring herom betegnede det daværende ærede Medlem